

AKTIVITA 10: KRÍZOVÁ SITUÁCIA – OHROZENIE ŽIVOTA

Ročník: 7. ročník

Téma Detského činu roka: Záchrana života

Čas: 45 minút

Ciele:

- žiak dokáže podať prvú pomoc alebo zareagovať v kritickej situácii adekvátne svojmu veku a fyzickým možnostiam

Pomôcky:

Príloha č. 1 – listy nastrihané vždy na dve časti, 6 papierov veľkosti A4, tvrdý papier nastrihaný na kartičky veľkosti platobnej karty (pre každého žiaka 1 kus karty), ak je to možné – laminovačka na zalaminovanie popísaných kariet

Postup:

EVOKÁCIA – 10 minút

1. Vyzvite žiakov aby si zavreli oči a predstavili si, že našli zraneného človeka. Ako by sa asi cítili? Vedeli by zareagovať? Ako je správne v takúto chvíľu zareagovať? (cieľom tejto úvodnej časti aktivity je dospieť k pojmom ako „duchaprítomnosť, zachovať pokoj, nepanikáriť, neutiečť, privolať pomoc...“)

UVEDOMENIE – 30 minút

1. Rozdeľte žiakov na šesť skupín a do každej rozdajte prvú polovicu listu (k dispozícii máte 6 listov s rôznymi typmi kritických situácií) a 1 papier A4
2. Úlohou žiakov bude prečítať si úryvky, vžiť sa do situácie, ktorá tam je opísaná a napísať spoločne na papier ako by sa oni v podobnej situácii zachovali, respektíve, ako je podľa nich v danej situácii správne postupovať. Dajte im na túto aktivitu časový limit 10 minút (aj v kritickej situácii sa treba rozhodovať bleskovo)
3. Volajte postupne jednotlivé skupiny k tabuli, kde budú prezentovať svoje reakcie a postupy, ktoré v tejto situácii pokladajú za správne. Ich zistenia heslovite zapisujte na tabuľu.

REFLEXIA – 15 minút

1. Po prezentáciách do každej skupiny rozdajte druhú časť listu. Úlohou žiakov bude si ich prečítať a porovnať s vlastnými názormi. Rozdiely vždy jeden zástupca skupiny odprezentuje v triede a pripíše ich na tabuľu k predošlým záverom. Na tabuľu vám takto vznikne krátky manuál záchranára – návrhov ako postupovať pri záchrane života.
2. Manuál doplňte o čísla, ktoré je potrebné v podobných situáciách volať (112, 155, 150...)
3. Na tabuľu podčiarknite najdôležitejšie postupy v krízových situáciách. Každému žiakovi rozdajte kartičku. Žiaci si na ňu malým písmom prepíšu najdôležitejšie zistenia z tabule (aj čísla záchrannej služby...atď. a vytvoria si tak manuál záchranára, ktorý môžu nosiť v peňaženke stále so sebou. (v prípade ak máte k dispozícii laminovačku, môžete im karty zalaminovať.)

Príloha č. 1 – listy

A. ZRANENIE / POŠKODENIE ŽILY

Vlani po skončení školského roka som išiel s mamou a otcom na dovolenku na chatu. Chodili sme tam na prechádzky a s mojím kamarátom Šimonom sme behali po lese a zbierali lesné plody. Okrem nás tu boli ešte tri deti. Zdržali sme sa dlhšie, lebo sme mali so sebou vedierka, ktoré sme chceli naplniť. Naraz sme počuli bolestný výkrik a plač z neďalekých krovník. Keď sme pribehli, videli sme asi deväťročnú dievčatko, ktoré si držalo nohu a plakalo. Zistili sme, že v predkolení má hlbokú tržnú ranu, z ktorej jej prudko vytekala krv.

Po prvom šoku z tohto pohľadu som poslal Šimona na chatu po pomoc a ja som si spomenul na to, čo sme sa učili v škole na prírodovede. Vytiahol som si remeň, ustlal som jej na machu, a nohu som jej položil tak, aby ju mala čo najvyššie. Asi po pätnástich minútach pribehli moji rodičia, naložili Moniku do auta a odviezli ju do nemocnice. Po odbornom ošetrovaní a operácii nohy sme sa dozvedeli, že Monika si ostrým konárom napichla nohu a zároveň poškodila žilu. Lekári skonštatovali, že prvá pomoc bola perfektne poskytnutá a aj preto Monika bola už mimo nebezpečenstva.

List napísal a skutok vykonal Miroslav Maruniak s kamarátom, v šk. roku 2003/2004 – 5. Trieda ZŠ Štiavnická cesta 26, Pukanec

B. CHOROBA - CUKROVKA

Moja mamka je diabetička. Často mi hovorila, že sa niekedy môže stať, že hladina cukru v krvi môže diabetikom tak klesnúť, že sa začnú správať neprírodzene, čudne. Vtedy im treba dať niečo sladké. Ocko bol raz cez noc v práci a ja som spala s mamičkou v spálni. Práve som zaspávala, keď ma zobudil nejaký buchot. Rozsvietila som lampičku. Mamka v posteli nebola. Ležala vedľa postele. Rozbehla som sa k nej, volala som na ňu, alebo ona mi odpovedala len čosi nezrozumiteľné. Veľmi som sa bála, ale spomenula som si na to, čo mi hovorila.

Bežala som do kuchyne, doniesla cukríky a začala som ich mamke dávať do úst. Našťastie mamička ich začala jesť. Postupne sa začala preberať, pozrela sa na mňa a usmiala. Nakoniec bola schopná sadnúť si.

List napísala a skutok vykonala Janka Henneľová, v šk. roku 2006/2007 žiačka 1. triedy, ZŠ Grundschule, Hlavná 121, Gelnica

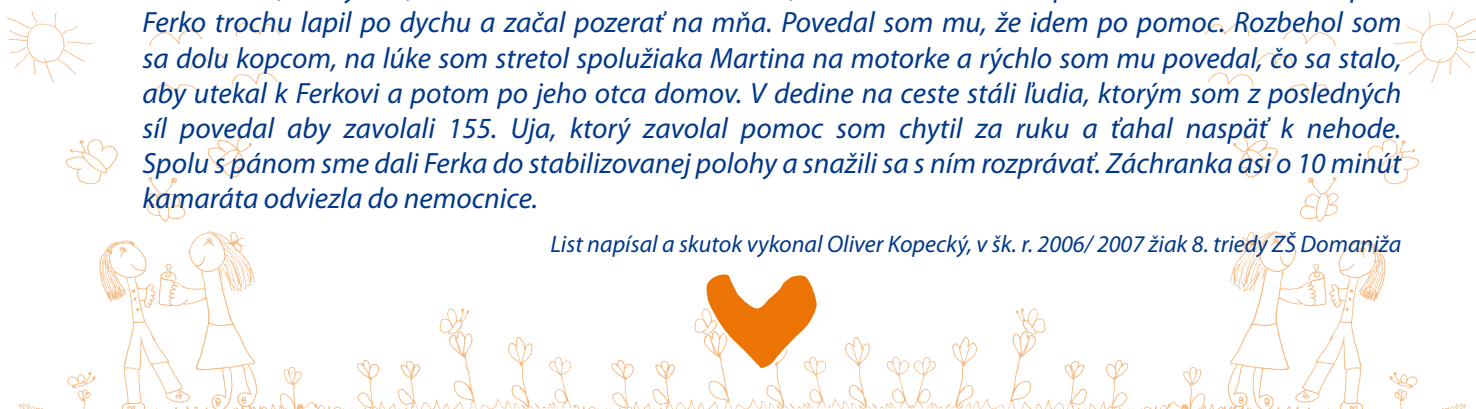
C. ZRANENIE / NÁRAZ

Prišiel som zo školy domov, rýchlo som sa prezliekol a šiel som do garáže pre bicykel. Podotahoval som brzdy, vyleštil kostru a podľho za kamarátom Ferkom. Dohodli sme sa už v škole, že si pôjdeme zaskákať na bicykloch do hôrky a vyskúšame náš nový skokanský mostík. Mysleli sme si, že je všetko v poriadku. V poslednej chvíli pred skočením som zbadal, že je povolený pravý kolík na mostíku. Otočil som sa a zakričal Ferkovi nech neskáče, ale on už bol rozbehnutý a moje slová nepočul. Zachytil sa zadným kolesom o povolený kolík. Letel vo vzduchu asi jeden a pol metra rovno do stromu. Dopadol hlavou dolu na zem a zostal nehybne ležať.

Prišiel som k nemu, zodvihol som mu hlavu, začal som ho fackať, ale on stále nič. Celú tvár mal od krvi, bezvládne ležal, nedýchal, ticho... Trochu som nadvihol, začal oživovať a oprel som mu hlavu o peň. Ferko trochu lapil po dychu a začal pozeráť na mňa. Povedal som mu, že idem po pomoc. Rozbehol som sa dolu kopcom, na lúke som stretol spolužiaka Martina na motorke a rýchlo som mu povedal, čo sa stalo, aby utekal k Ferkovi a potom po jeho otca domov. V dedine na ceste stáli ľudia, ktorým som z posledných síl povedal aby zavolali 155. Uja, ktorý zavolať pomoc som chytil za ruku a ťahal naspäť k nehode. Spolu s pánom sme dali Ferka do stabilizovanej polohy a snažili sa s ním rozprávať. Záchranka asi o 10 minút kamaráta odviezla do nemocnice.

List napísal a skutok vykonal Oliver Kopecký, v šk. r. 2006/2007 žiak 8. triedy ZŠ Domaniža

D. PRELOMENÝ ĽAD

Všetci sme hrdí na žiaka 8. A. triedy, Miroslava Poláka, ktorý sa začiatkom tohto roka stal hrdinom. Zachránil totiž to najcennejšie – život. 2. januára sa na miestnom zamrznutom štrkovisku korčuľoval 64-ročný učiteľ a dôchodku. Mirko s priateľom si práve obúvali korčule, keď sa pod pánom učiteľom preboril ľad takmer 5 metrov od brehu a začal sa topiť.

Mirko začul volanie o pomoc, neváhal, pribehol tam a podal topiacemu sa mužovi konár. Jeho priateľ sa pokúsil ísť bližšie k mužovi, ale ľad sa pod ním lámal tak sa iba šokovaný prizeral. Mirko ťahal z vody slabnúceho muža, ktorému priťažoval starší vek a mrazivá voda. Po veľkom úsilí sa mu ho podarilo vytiahnuť.

Skutok vykonal Miroslav Polák, v šk. roku 2008/2009 žiak 8. triedy ZŠ a MŠ A. Cabana, Komjatice

E. POPÁLENINA

„Jedného dňa sme sa rozhodli s kamarátom Martinom, že si urobíme večer oheň. Tak sme si spievali a potom sme skúšali skákať cez oheň. Stalo sa však niečo nečakané. Martinovi sa šmyklo a spadol na chrbát rovno do ohňa. Zľakol som sa a chcel mu pomôcť, ale nevedel som rýchlo ako.

Najprv som ho vytiahol nabok a potom som si dal dole mikinu, namočil ju do vody a priložil mu ju na chrbát. Odniesol som ho pomaly domov. Zistilo sa, že mal popáleninu 2. Stupňa. Bol aj v nemocnici. Som rád, že sa to skončilo dobre a už si budeme pamätať, že zápalky nepatria do rúk deťom.“

List napísal a skutok vykonal Peter Ščuka, v šk. roku 2012/2013 žiak 7. triedy, ZŠ s MŠ Švábovce 180

F. HAVÁRIA

„...chlapec Martin cestou zo základnej školy uvidel vodiča osobného vozidla, ktorý ho nemohol riadiť, lebo vozidlo nabehlo do výtlku cesty a ďalej v ceste nepokračovalo. Zbadal, že si vodič udrel hlavu o volant. Keď prišiel k autu, zistil, že mu z hlavy tečie krv a má ju položenú na volante. Na oslovenie chlapca, či nepotrebuje nejakú pomoc, nereagoval.

Opakovane sa ho pýtal: „Počujete ma?“. Vtedy videl, že je zle. Na svoj vek – 11 rokov zareagoval absolútne duchaprítomne. Vopchal hlavu cez pootvorené okienko do auta a keď zranenému pozrel do úst, zbadal, že má zapadnutý jazyk. Rýchlo volal zo spolužiakovho mobilu 112, kde musel udať všetky údaje, meno, vek, školu a miesto, kde sa poranení nachádza. Už vtedy chlapec opakoval, že ide o život, aby ihneď prišli, lebo pán nejaví žiadne známky života a krváca z hlavy. Počkal na záchranárov a snažil sa so zraneným neustále komunikovať, lebo vedel, že je potrebné udržiavať slovný kontakt, hladkal ho po krku a po tvári. Záchranári zraneného resuscitovali modrými balónikmi, pacient nereagoval a potom podľa udania chlapca“ mu prikladali žehličky na hrudník, oživovali ho.“

List napísala MUDr. Margita Lobotková, skutok vykonal Martin Berec, v šk. roku 2012/2013 žiak 5. triedy, ZŠ Benkova 34, Nitra

